AZ ÉLET IGÉJE

fokoláre mozgalom

Augusztus 2024

„Uram, jó nekünk itt lenni!” (Mt 17,4)

Jézus úton van Jeruzsálembe a tanítványaival. Bejelenti nekik, hogy ott szenvednie kell, meg fog halni, majd feltámad. Péter erre lázongani kezd, kifejezve az általános megdöbbenést és értetlenséget is. A Mester ekkor Jakabbal és Jánossal együtt magával viszi őt, felmegy „egy magas hegyre”, ahol új és rendkívüli fényben jelenik meg mindhármuknak: arca „úgy ragyog, mint a nap”, Mózes és Illés próféta pedig beszélget vele. Maga az Atya hallatja hangját egy fényes felhőből, és meghívja őket, hogy hallgassák Jézust, az ő szeretett Fiát. Péter meglepetésében nem is akar onnan elmenni, és felkiált:

„Uram, jó nekünk itt lenni!”

Jézus felejthetetlen élményre hívta meg legközelebbi barátait, és ezt örökre a lelkükbe véste.

Talán mi is megtapasztaltuk már csodálattal és meghatottan Isten jelenlétét és működését az életünkben,

az öröm, a béke és a világosság pillanataiban, és azt kívántuk, bárcsak sohase érnének véget. Ezeket a pillanatokat gyakran másokkal együtt vagy másoknak köszönhetően éljük át. A kölcsönös szeretet valóban vonzza Isten jelenlétét, mert ahogy Jézus megígérte: „Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Néha a meghittség e pillanataiban arra késztet, hogy az Ő tekintetén keresztül lássuk magunkat és olvassuk az eseményeket.

Ezeket az élményeket azért kapjuk, hogy aztán legyen erőnk szembenézni a nehézségekkel, próbatételekkel és fáradalmakkal az életünk útján, azzal a bizonyossággal a szívünkben, hogy Isten ránk tekintett, elhívott minket, hogy részesei legyünk az üdvösség történetének.

A hegyről lejőve a tanítványok együtt mennek majd Jeruzsálembe, ahol reménykedő tömeg várja őket, de sok buktató, ellenállás, ellenszenv és szenvedés is. Ott „szétszórják őket és elküldik a föld minden határára, hogy tanúi legyenek végső otthonunknak, a Mennyek Országának”[1].

Már idelent elkezdhetik építeni az Ő otthonát az emberek között, mert „otthon” voltak Jézussal a hegyen.

[1] Timothy Radcliffe OP 2. elmélkedése a Püspöki Szinódus általános közgyűlésén, 2023. október 1., https://dunapartiiskola.sapientia.hu/olvasnivalo/otthon-istenben-es-isten-otthon-bennunk

„Uram, jó nekünk itt lenni!”

„Keljetek fel, ne féljetek!” (Mt 17,7) – ez Jézus felhívása e rendkívüli élmény végén. Hozzánk is szól. Tanítványaiként és barátaiként mi is bátran nézzünk szembe azzal, ami ránk vár!

Így volt ez Chiara Lubich esetében is egy megvilágosodásokban gazdag nyaralás után, amelyet Isten jelenlétének megtapasztalása miatt „1949-es Mennyországnak” neveztek abban a kis közösségben, akikkel együtt töltötte a nyári szünetet. A hit misztériumaiban való elmélyülés olyan rendkívüli volt, hogy ő sem szeretett volna visszatérni a mindennapi életbe. Mégis új lendülettel tette meg ezt, mert megértette, hogy éppen a megvilágosodás élménye miatt kell „lejönnie a hegyről”, és Jézus eszközeként munkához látnia az ő országának megvalósításában. Akár nehézségek és szenvedések árán is eljuttatni az ő szeretetét és fényét oda, ahol az nincs meg.

„Uram, jó nekünk itt lenni!”

Amikor ez a fény elhalványul, idézzük fel a szívünkben és az elménkben azokat a pillanatokat, amikor az Úr megvilágosított minket! És ha még nem tapasztaltuk meg az Ő közelségét, keressük azt! Törekedjünk arra, hogy „felmenjünk a hegyre”, hogy találkozzunk Vele a felebarátainkban, hogy imádjuk Őt a templomokban, és szemléljük Őt a természet szépségében is!

Mert Ő mindig jelen van számunkra: elég, ha Vele járunk, és csendben, alázatosan meghallgatjuk Őt, mint Péter, János és Jakab.[2]

Silvano Malini és az életige csoport gondozásában

[2] vö. Mt 17,6

Kapcsolat: Bulevardul Nicolae Titulescu, 36 - 400420 Cluj-Napoca, info@focolare.ro - www.focolare.ro | Ha szeretné támogatni az Életige terjesztését, az alábbi banki számlaszámon teheti meg: Mişcarea Focolarelor - RO03BACX0000 00013108 1310. Az átutalásra kérjük írja rá: "Răspândirea Cuvântului Vieţii".